

РЕШЕНИЕ

№ 11441

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5048** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178
Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. С. П., като пълномощник на Д. Х. Д. от [населено място], срещу КАРТА за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/ правоспособност за управление на МПС с №199/18.04.2024г., издадена от Транспортната централна лекарска експертна комисия към Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ (ТЦЛЕК, НМТБ).

По същество се оспорва заключението на ТЦЛЕК, че жалбоподателят Д. не отговаря на изискванията за физическа годност на водачите на МПС от категории АМ, С1, С и Ткт. В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания акт, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че ограничението за управление на моторно превозно средство (МПС) от категория С и С1 по т.47 от Приложение №1 на Наредба №3/11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различни категории (Наредба №3/2011г.) е относимо към лица, на които едновременно са ампутирани горен и долен крайник. Смята, че е недопустимо разширително тълкуване на посочената разпоредба, тъй като с нея се въвежда ограничение на правата на гражданите. Твърди, че е придобил правоспособност да управлява МПС от категория С още през 1995г. През 1996г. десният му крак е бил

ампутиран, но му е била поставена висококачествена протеза, която му позволява да управлява МПС. Сочи, че последното свидетелство за управление на МПС му е било издадено през 2010г. и е било валидно до края на 2020г., като през целия период от 1995г. насам, той е работил като шофьор на товарен автомобил. Изтъква, че повече от 20 години няма настъпили пътнотранспортни произшествия (ПТП) с негово участие и няма регистрирани нарушения на Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Намира за противно на логиката, че до 2011г. е било възможно да придобие право за управление на МПС от категории С и С1, а след това да няма това право. Моли съда да отмени заключението на ТЦЕЛК, обективизирано в Картата за оценка на физическата годност №199/18.04.2024г. и да върне преписката за ново освидетелстване със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендира за разноски.

Ответникът – ТРАНСПОРТНА ЦЕНТРАЛНА ЛЕКАРСКА ЕКСПЕРТНА КОМИСИЯ, оспорва жалбата. В писмен отговор от 08.11.2024г. и чрез процесуалния си представител адв. А. А. – Т. поддържа, че заключението на ТЦЛЕК, обективизирано в Картата за оценка на физическата годност на водача, е законосъобразно и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за процесуално представителство, съгласно представения списък.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който пряко и непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, на основание чл.11, ал.1, т.3 от Наредба №3/2011г.

По делото не са ангажирани доказателства за това към кой момент оспорваният акт е бил редовно съобщен на жалбоподателя, поради което и съдът приема, че подадената на 07.05.2024г. жалба е в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заключението, обективизирано в Картата за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №199/18.04.2024г., е издадено от компетентен орган, съгласно чл.10, ал.2 от Наредба №3/2011г. във вр. с чл.5, ал.3, т.1 от Правилника за устройството и дейността на многопрофилните транспортни болници към Министерството на транспорта (обн. ДВ, бр.59/ 03.07.2001г., загл. изменено ДВ, бр.96/ 2005г., в сила от 01.12.2005г.) и Заповед №РД-08-739/18.12.2023г. на министъра на транспорта и съобщенията.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното заключение е дадено след като с Решение №1369/29.02.2024г. на

Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №9241/2023г., по жалба на Д. Д., е била отменена Карта за оценка на физическата годност на водача за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №175/30.03.2023г., издадена от ТЦЛЕК и преписката е изпратена на ТЦЛЕК за ново произнасяне и издаване на Картата за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС, съобразно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона. В случая, съответствие с нормата на чл.10, ал.3 от Наредба №3/2011г. резултатите от медицинските прегледи по чл.3, т.1 са отразени в Протокол №202/16.04.2024г., неразделна част от който е и Медицински доклад от същата дата, изготвен от д-р К. – ортопед към ТЦЛЕК. Съдът приема, че в Медицинския доклад от 16.04.2024г. се съдържат фактическите основания за издаване на процесния акт - Картата за оценка на физическата годност на водач на МПС №199/18.04.2024г. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК, ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В оспорваната в настоящото производство Карта за оценка на физическата годност изрично е посочено, че мотивите за заключението се съдържат в Медицинския доклад към Протокол №202/16.04.2024г.

Съдът приема, че в оспорваната му част, относно заключението, че жалбоподателят не отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от категории АМ, С1, С и Ткт, актът съответства на приложимите материалноправни норми и на целта на закона.

Съгласно чл.2 от Наредба №3/2011г. водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС трябва да отговарят на изискванията за физическа годност за категорията, която притежават или съответно категорията, за която придобиват правоспособност. Според регламента на чл.4 от Наредба №3/2011г. за определяне на изискванията за физическата годност водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се разделят на следните групи: група 1 - водачи на МПС от категориите "АМ", "А1", "А2", "А", "В1", "В", "ВЕ" и "Ткт" и група 2 - водачи на МПС от категориите "С1", "С", "С1Е", "СЕ", "Д1", "Д", "Д1Е", "ДЕ", "Ттм" и "Ттб" (ал.1). В ал.2 на чл.4 от Наредба №3/2011г. е предвидено, че изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от групи 1 и 2 са определени в Приложение №1 чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС. Според т.45 от Приложение №1 – посочена като правно основание за оспорваното заключение, такива състояния са ампутация или аплазия (вродена липса) на горен и долен крайник или части от него (без дистални фаланги на пръсти).

В случая с молба от 28.03.2023г. жалбоподателят е поискал от ТЦЛЕК да му бъде продължен срокът на годност за водач на МПС категории В, С, М и Ткт. В молбата е посочено, че заявителят желае да му бъде възстановена категория С. Идентична молба

жалбоподателят е подал до ТЦЛЕК и на 16.04.2024г. след като със съдебното Решение по адм. дело №9241/2023г. е отменена предходно издадената Картата за оценка на физическата годност на водач на МПС №175/30.03.2023г.

След направена от ТЦЛЕК индивидуална оценка на физическата годност на жалбоподателя е достигнато до заключение, че здравословното състояние на Д. отговаря на изискванията за физическа годност за категориите В и В1 с приспособление, компенсиращо функцията на десния долен крайник. Това заключение не е предмет на спора. Въз основа на резултатите от медицинските прегледи и извършената индивидуална оценка в Медицинския доклад от 16.04.2024г. е прието, че здравословното състояние на Д. не съответства на изискванията за физическа годност към водачите от категории „АМ“ – мотопеди (чл.150а, ал.2, т.1 ЗДвП) и „Ткт“ – колесни тр. актори (чл.150а, ал.2, т.16 ЗДвП), по следните съображения: 1) В сравнение с пътните превозни средства (ППС) от категория „В“, МПС от категория „АМ“, са по-нестабилни на пътя и поставят водача в по-незащитени условия. За управлението е необходим баланс на тялото, който се постига и от двата крака. Липсата на волево движение в коляно и глезен (липсващи) на десния крак компроментира баланса на водача и възможността за бърз и ефективен натиск върху крачната спирачка.; 2) ППС от категория „Ткт“ са с много по-трудно и тежко управление, което изисква и по-висок контрол върху педалите за газ и спирачка, за който е отговорен десният крак. Липсата на колянна и глезенна става и на стъпало, включително невъзможността за волево контролиране (сгъване) на тези части, компроментират изискването за по-висок контрол на управлението, който не може да бъде компенсиран с приспособление. Лошият контрол застрашава водача и другите участници в движението.

Според т.45 от Приложение №1, при състояние на ампутация или аплазия на горен и долен крайник или части от него (без дистални фаланги на пръсти), свидетелство за управление на МПС от първа група – категории: „АМ“, „А“, „А1“, „А2“, „АМ“, „В“, „В1“, „ВЕ“, „Ткт“, може да бъде получено след индивидуална оценка, която се прави на основание данните за здравословното състояние на лицето в миналото, настоящето и вероятната прогноза за бъдещето. Според указанията, дадени в т.3 от Забележките към Приложение №1 от Наредба №3/2011г. при индивидуалната преценка се вземат предвид стадият на заболяването и/или степента на увреждане, интензивността му и темповете на развитие, изгледите за подобряване на състоянието, отражението върху функции, наличието на други заболявания и/или увреждания, както и възможността да се третира с медикаменти или да се подложи на друг вид лечение и отражението на това върху годността му.

В случая тази оценка е била направена. Мотивите, че здравословното състояние на Д. не позволява безопасно за него и за околните управление на МПС от категории „АМ“ и „Ткт“, са подробно изложени в Медицинския доклад от 16.04.2024г. към Протокол №202/16.04.2024г. и не са оборени от жалбоподателя в хода на съдебното производство.

Законосъобразен и в съответствие с материалния закон е и изводът на ТЦЛЕК, че състоянието на жалбоподателя – ампутация на десен крайник на ниво бедро, изключва възможността за индивидуална преценка и съответно за получаване на свидетелство за управление на МПС от група 2 - категории „С“, „СЕ“, „С1“, „С1Е“, „Д“, „ДЕ“, „Д1“, „Д1Е“, „Ттм“, „Ттб“.

В т.45 от Приложение №1 към чл.4, ал.2 от Наредба №3/2011г. (посочена като правно

основание за процесното заключение) е предвидена изрична забрана за получаване на свидетелство за управление на МПС от категории "С", "СЕ", "С1", "С1Е", "D", "DE", "D1", "D1Е", "Ттм" и "Ттб" при състояние „Ампутация или аплазия на горен и долен крайник или на части от него (без дистални фаланги на пръсти)“.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че начинът по който е формулирана забраната в т.45 (неправилно посочена в жалбата като т.47) предполага лицето да има аплазия или да е с ампутирани едновременно долен и горен крайник. От анализа на тази разпоредба следва извод, че забраната е приложима при наличие на което и да е от състоянията посочени в т.45 - „ампутация“ и „аплазия“, на който и да е от крайниците – горни и долни. Такъв извод съдът обосновава и по аргумент от останалите разпоредби от Приложение №1 към Наредба №3/2011г. относими към ортопедични и травматологични заболявания и състояния (т.42 – т.50) при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС. Така например, в т.48, б., б. „а“, „б“, „в“ и „г“ изрично са посочени увреждания на долните крайници, при наличие на всяко от които е забранено получаването на свидетелство за управление на МПС от категории „С“, „СЕ“, „С1“, „С1Е“, „D“, „DE“, „D1“, „D1Е“, „Ттм“, „Ттб“: лошо заздравяла фрактура на колифеморис със значителна деформация на бедрото, предизвикваща скъсяване на крайника над 4 см и ограничаваща движенията; псевдоартроза на фемора или круса; анкилоза на коляното; алопластика на колянна става с функционален дефицит; луксация на коляното и увреждане на външния лигамент и круцията. При това несъстоятелно е да се приеме, че което и да е от изрично посочените в Приложение №1 увреждания на горни или на долни крайници, водещо до значително ограничаване на движенията, ще пречат за получаването на свидетелство за управление на МПС в съответната категория, а забраната да е неприложима при липса на крайник поради аплазия или ампутация. Настоящият решаващ състав приема, че противно на твърденията на жалбоподателя, забраната по т.45 от Приложение №1 не е по отношение на лица, на които липсват едновременно долен и горен крайник, а напротив е относима при наличие на състояние на аплазия или ампутация на който и да е от крайниците, та дори и на части от него (без дистални фаланги на пръсти).

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя, че до 2011г. е било допустимо и възможно придобиването на свидетелство за управление на МПС от категории С и С1 в неговото състояние на ампутиран десен крак. Д. твърди, но по делото не са ангажирани доказателства, че през 2010 г. му е било издадено свидетелство за управление на МПС от категории С и С1. Към този момент медицинските изисквания към водачите на МПС са били установени в Приложение №1 към чл.5, ал.2 от Наредба №31/26.07.1999г. за изискванията, условията и реда за придобиване на правоспособност за управление на МПС, издадена от министъра на транспорта и министъра на образованието и науката (ДВ, бр.69/ 03.08.1999г.). В т.II от Приложение №1 към Наредба №31/1999г. изрично са посочени заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаване на свидетелство за управление на МПС, в зависимост от категорията. Според т.35 забранено е получаването на свидетелство за управление на МПС от група 2 - категории "С", "С+Е", "D", "D+Е", "Ттб", "Ттм" при „Ампутация на ръка или крак“. Въпросът по какъв ред и на какво основание на жалбоподателя е било издадено свидетелство за управление на МПС от категория „С“ в периода от 2010 до 2020г., е без значение за настоящия правен спор и съдът не го обсъжда. Следва да се отбележи също, че

Наредба №31/26.07.2026г. не е изрично отменена и към настоящия момент е действаща.

По тези съображения решаващият състав на съда приема, че в оспорваната му част относно заключението на ТЦЛЕК, че жалбоподателят Д. не отговаря на изискванията за физическа годност на водачите на МПС от категории АМ, С1, С и Ткт, процесната КАРТА за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/ правоспособност за управление на МПС с №199/18.04.2024г., е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски в размер на 500 (петстотин) лева – за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Х. Д. от [населено място], срещу КАРТА за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/ правоспособност за управление на МПС с №199/18.04.2024г., издадена от Транспортната централна лекарска експертна комисия към Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“.

ОСЪЖДА Д. Х. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“, представлявана от директора, с адрес: [населено място], [улица], сумата 500 (петстотин) лева – разноски по адм. дело №5048/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова